

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Závadskej a členiek senátu JUDr. Júlie Horskej a JUDr. Marianny Reiffovej, v právnej veci navrhovateľky **A. G.** nar. X. X., bytom v P.P. ul. A. č. X., zastúpenej JUDr. J. V., advokátom v P.P. P. ul.č. X, proti odporkyni **Sociálnej poisťovni v Bratislave**, Ul. 29. augusta č. 8, Bratislava, o invalidný dôchodok, na odvolanie navrhovateľky proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne z 11. apríla 2011, č. k. 15Sd/44/2011-20, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trenčíne z 11. apríla 2011, č.k. 15Sd/44/2011-20, **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľke náhradu trov odvolacieho konania **nepriznáva.**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Trenčíne rozsudkom z 11. apríla 2011, č. k. 15Sd/44/2011-20, potvrdil rozhodnutie z 22. decembra 2010 číslo X., ktorým odporkyňa podľa § 70 ods. 1 a § 71 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o sociálnom poistení“) zamietla žiadosť navrhovateľky o invalidný dôchodok z 29. novembra 2010 s odôvodnením, že podľa posudku posudkového lekára sociálneho poistenia, pobočky Sociálnej poisťovne v P. zo 16. novembra 2010 nie je invalidná, lebo pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav nemá pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou.

V odôvodnení uviedol, že navrhovateľka nespĺňa zdravotnú podmienku pre vznik nároku na invalidný dôchodok, lebo ani po opakovanom posúdení jej zdravotného stavu posudkovým lekárom v porovnaní so zdravou fyzickou osobou nemá pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40 %, ale len 35 %. Zhodné závery posudkových

lekárov o zdravotnom stave žiadateľky o invalidný dôchodok považoval súd za dostatočný dôkaz o miere poklesu vykonávať zárobkovú činnosť. V dôsledku skutočnosti, že navrhovateľka nesplnila zdravotnú podmienku pre vznik nároku na invalidný dôchodok, lebo nemá pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť vyšší ako 40 %, ďalšie podmienky pre vznik nároku na túto dávku, a to potrebný počet rokov dôchodkového poistenia, splnenie podmienok nároku na starobný dôchodok alebo priznanie predčasného starobného dôchodku súd prvého stupňa neskúmal a rozhodnutie odporkyne považoval za vecne správne.

Proti rozsudku krajského súdu podala navrhovateľka odvolanie. Žiadala, aby odvolací súd rozsudok prvostupňového súdu zmenil a rozhodnutie odporkyne z 22. decembra 2010 číslo X. zrušil a priznal je náhradu trov celého konania. V odvolaní zdôraznila, že jej ochorenie hodnotil lekár podľa kap. XV odd. G pol. 10, obsahujúce ochorenie na chronickú radiálnu a ulnárnu epikondylitídu s poruchou funkcie končatiny pri záťaži (s ľahkým postihnutím motorickej inervácie a poruchami cievneho zásobenia), z čoho vyplýva sa súčasne predpokladá poškodenie nervus radialis a nervus ulnaris. Tvrdenie posudkových lekárov, že navrhovateľka má poškodený len nervus ulnaris je preto nesprávne a nezodpovedá skutočnosti. Podľa názoru navrhovateľky malo byť poškodenie jej zdravia hodnotené podľa kap. XV odd. G pol. č. 29.11., keďže trvá na tom, že má poškodené oba nervy teda radialis /uvedené je v odvolaní, že ridialis/ i ulnaris, čo je zdokumentované v jej zdravotných záznamoch – vid' správy z Univerzitnej nemocnice Martin, Klinika pracovného lekárstva a toxikológie z 2. februára 2011 a v opakovaných vyjadreniach neurológa MUDr. E. G. – napr. z 20. apríla 2011, ktoré súdu predložila. Poškodenia oboch nervov boli opakovane preukázané EMG vyšetrením i klinicky. Hodnotenie poklesu pracovnej schopnosti posudkovými lekármi považuje za neobjektívne a v priamom rozpore s údajmi, ktoré uviedli odborní lekári v jej zdravotnej dokumentácii. Mal jej byť priznaný vo výške 45 %, pokles keď je v položke č. 29.11 rozpätie od 35 % - 45 % a patrí jej aj zvýšenie 10 % za iné ochorenia. Namietala, že posudkoví lekári sú zamestnancami odporkyne a treba mať dôvodné pochybnosti o ich nezáujatosti pri hodnotení jej zdravotného stavu. Uviedla, že je nedôveryhodné ich tvrdenie, že má poškodený len jeden nerv a preto nie je možné jej prípad posudzovať podľa pol. 29.11. Navyše navrhovateľka zdôraznila, že napadnuté rozhodnutie nemá potrebné náležitosti, a preto je nepreskúmateľné.

Odporkyňa navrhla, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa (§ 250s v spojení s § 246c OSP) preskúmal napadnutý rozsudok a konanie mu predchádzajúce a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľky nemožno vyhovieť.

Podľa § 71 ods. 6 zákona miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v percentách sa určuje podľa druhu zdravotného postihnutia, ktoré je rozhodujúcou príčinou dlhodobo nepriaznivého zdravotného stavu, a so zreteľom na závažnosť ostatných zdravotných postihnutí.

Mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť určenú podľa odseku 6 možno zvýšiť najviac o 10 %, ak závažnosť ostatných zdravotných postihnutí ovplyvňuje pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť (§ 71 ods.8 zákona).

Podľa § 71 ods. 3 prvej vety zákona pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť sa posudzuje porovnaním telesnej schopnosti, duševnej schopnosti a zmyslovej schopnosti poistenca s dlhodobou nepriaznivým zdravotným stavom a telesnej schopnosti, duševnej schopnosti a zmyslovej schopnosti zdravej fyzickej osoby.

Podľa kapitoly XV., oddiel G, pol. 10 písm. b) prílohy č. 4 zákona o sociálnom poistení pri chronickej radiálnej a ulnárnej epikondylitíde s poruchou funkcie končatiny pri záťaži (s ľahkým postihnutím motorickej inervácie a poruchami cievneho zásobenia), pri postihnutí oboch končatín, je miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v rozpätí od 20 % - 25 %.

Zo spisov vyplýva, že zdravotný stav navrhovateľky na základe žiadosti o invalidný dôchodok spísanej 16. novembra 2010 posudzoval jej zdravotný stav posudkový lekár sociálnej poisťovne, pobočky v P. MUDr. J. K. a neskôr 22. februára 2011 posudkový lekár sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, ústredia so sídlom v Trenčíne, MUDr. L. T..

Z posudkov oboch posudkových lekárov vyplýva, že za rozhodujúce zdravotné postihnutie navrhovateľky je považovaná choroba podporného a pohybového aparátu podľa kapitoly XV., oddielu G, položky 10 - chronická radiálna a ulnára epikondylitída s poruchou funkcie končatín pri záťaži, písm. b) – postihnutie oboch končatín prílohy č. 4 zákona o sociálnom poistení s mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť 25 %. Na ostatné ochorenia, ktoré nie sú rozhodujúcim zdravotným postihnutím, ale svojou podstatou ovplyvňujú funkčný stav organizmu, tiež zhodne navýšili posudkoví lekári mieru poklesu jej schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o 10 %, a to v dôsledku choroby obehovej sústavy, choroby ciev – tepnové uzávery na horných končatinách, funkčné cirkulačné zmeny, arteriosklerotické zmeny a cievne zmeny pri chorobe z vibrácií v miernom stupni, podľa kap. IX, odd. B, pol. 3. 7., písm. b/ prílohy č. 4 zákona o sociálnom poistení. Výsledná miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť je 35 %, ktorý pokles nespĺňa zdravotné kritériá priznania invalidity.

Najvyšší súd Slovenskej republiky zistil, že posudky posudkových lekárov sú dostatočne vyčerpávajúce, lebo posudkoví lekári riadne odôvodnili zistené zdravotné postihnutia navrhovateľky. V posudku posudkového lekára ústredia je zdôvodnené, ako je podrobne uvedené v dôvodoch prvostupňového rozsudku, že z medicínskeho hľadiska bola navrhovateľka opakovane vyšetrená na klinike pracovného lekárstva. Choroba z povolania nebola zistená, na predposlednom EMG lezie periférnych nervov nedokázané, v januári 2011 je lézia ľahkého stupňa – len v senzitivnej oblasti. Toto zistenie potvrdzuje poruchu citlivosti kože, ktorá samostatne v prílohe č. 4 zákona o sociálnom poistení ani nie je uvedená. Pre posúdenie dokonaných lézií periférnych nervov je potrebná porucha motorickej lézie,

čo nebolo dokázané. Posúdenie v hornej hranici zákonom stanoveného rozmedzia preto považoval posudkový lekár za veľmi priaznivé.

Tiež je v celkovom posudku v závere uvedené, že na pracovnom lekárstve bol stav uzavretý ako chronická ulnárna epikondylitída obojstranne (synonymom je syndróm Guyonovho kanála). Ochorenie sa prejavuje bolesťami svalových úponov, oslabením sily stisku a tlaku pravej ruky a neobratnosťou prstov. Bol stanovený len ľahký stupeň tohto ochorenia. Ide o kap. XV, odd. G, pol. 10 písm. b/ prílohy č. 4 zákona o sociálnom poistení. Je zdôraznené v posudku, že v žiadnom prípade sa nejedná o položku 29. 11., tak ako to požaduje navrhovateľka, lebo jej radiálny nerv nikdy nebol postihnutý. Navrhovateľka má tiež zmeny krvného zásobenia na horných končatinách, táto vazodiskinéza je uzavretá ako incipientná, počínajúca. Ostatné ochorenia sú buď prekonaná alebo ešte menej posudkovo významné. Skutkový stav bol objektívne zistený opakovanými vyšetreniami na klinike pracovného lekárstva, boli určené ľahké stupne ochorení a profesionálne ochorenie nebolo zistené, čím kritériá invalidity neboli splnené. Dôvod na zmenu prvostupňového posudku zo 16. novembra 2010 posudkový lekár sociálnej poisťovne ústredia nezistil.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti odvolací súd dospel k záveru, že nemožno považovať za dôvodné tvrdenie navrhovateľky, podľa ktorého posudkoví lekári nezdôvodnili, prečo nehodnotili zdravotné postihnutie podľa položky, na ktorú poukázala v odvolaní. Navrhovateľka v odvolacom konaní nepredložila novšie dôkazy, lekárske správy svedčiace o jej tvrdení, resp. o jej zhoršenom zdravotnom stave. Nebol preto dôvod ani na doplnenie dokazovania vo veci. Taktiež, bez ďalšieho nemožno prihliadnuť na tvrdenie, že posudkoví lekári boli pri posudzovaní zdravotného stavu navrhovateľky zaujatí, pretože zdravotný stav a pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť navrhovateľky posúdili na účely súdneho konania vecne príslušné orgány podľa § 153 ods. 3 a 5 zákona o sociálnom poistení.

Vzhľadom na uvedené, odvolací súd nepovažoval odvolanie navrhovateľky za dôvodné a preto podľa § 219 OSP rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku preto, že navrhovateľka nebola v tomto konaní úspešná.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 29. februára 2012

JUDr. Elena Závadská, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :
Mária Kráľová